Bez naslova

Lahorka Lovorčić svom je silom zalupila vrata zgrade. Preskakivala je svaku drugu stubu trkom moderne ždrijebice. Stubište, kameno i staro, bilo je već utabano desetljećima sličnih okolnosti. Jedino je rukohvat bio drven i ukočeno stajao pred nepriličnim događajem. Naletjela je na susjedu s godinama iskustva koje su dovele do tek uljudnoga pozdrava i smiješka koji se ne upleće. Spuštene glave susjeda nastavi niz stube, a Lahorka produži svoj uspon do vrha.

Lahorka Lovorčić svom je silom zalupila vrata zgrade, potrčala uz stubište i zadovoljno ušla u svoj stan na zadnjem katu. Pobjeda! Barem je nešto danas postigla. Krenula je revno pripremati ručak kako bi zaobišla nalet drugih misli. Na trenutak je zastala, zagledana… Sa stola je maknula vazu ruža i zamijenila ju daskom za rezanje, nožem i lukom. Ogulila je ljuske, izrezala ploške, usitnila ih na komadiće. Ogulila. Izrezala. Usitnila. I tako pet puta dok joj se splet misli konačno nije stegnuo. Uhvatila je svoj ritam. Skupila je ljuske i bacila ih u smeće. Gledala je u ljuske sigurno dobru minutu. Bačene i okružene otpadom – odbačene. Oderane od nečega konkretnoga, sada su beskorisne i šuplje. Osjeća se kao ljuska. Izgubila ga je.

Lahorka Lovorčić svom je silom zalupila vrata zgrade, potrčala uz stubište i ušla u svoj stan na zadnjem katu. Krenula je pripremati ručak kad joj najednom zazvoni interfon. Oprezno pritisne gumb za javljanje.

„Molim?“ Da ju barem svi ostave na miru… Upravo to moli u sebi.

„Bio sam pijan. Oprosti..., jesam pogodio? Znam da su ti crvene najdraže.“ Protisne samopouzdan glas.

Prekinula je poziv i okrenula se slijepoj ulici hodnika stana. „Bio sam pijan, bio sam pijan.“ Stjerana u kut, odlučila je obraniti se kako može. Pored smeća čekala ju je vaza puna krvavih i uvenulih ruža. „Znam da su ti crvene najdraže.“ Da, znao je on, vrlo je dobro znao. „Oprosti.“ Trebao je bolje znati.

Lahorka Lovorčić svom je silom zalupila vrata zgrade, potrčala uz stubište i ušla u svoj stan na zadnjem katu. Usred pripreme ručka najednom joj je zazvonio interfon i poziv ju je uznemirio. Uzela je vazu crvenih ruža i stvar u svoje ruke. Tek je škicnula kroz prozor da ošine metu i odapela projektil te se okrenula bez osvrtanja.

„Jesam li pogodila?“

Lahorka ga je Lovoročić uhvatila.